Entrada

Recés Setmana Santa 2005

Per pregaria.cat el dg., 17/04/2005 - 09:00

Aquest recés és per a tu, si et quedes sol/a, si has d'estudiar, si tens cura d'una persona malalta .... També és per a tu si et sents allunyat/da del grup, si has anat uns dies fora i et trobes sense cap ambient explícitament religiós. Si no tens en definitiva, cap parròquia, comunitat o grup de referència. També ho és, si et trobes desanimat/da o cansat/da, i necessites uns dies per pair coses .

Evidentment ens alegrem de que també pugui ajudar a altres

Situació

En primer lloc miro la meva agenda. Veig com tinc els dies de Setmana Santa. Faig tres blocs de dies:

1.- De Diumenge de Rams a Dimecres Sant.

2.- De Dijous Sant a Dissabte Sant a la nit,

3.- De Diumenge de Pasqua pel matí a dilluns al vespre.

En segon lloc, i com a previ, intento respondre a aquesta pregunta:

Darrerament he tingut alguna impressió, sentiment, reflexió o inspiració que ha anat sortint dins meu, relacionats amb la fe i el seguiment de Jesús ? Podria escriure en què ha consistit.

Primer bloc (De Diumenge de Rams a Dimecres Sant.)

Alguns suggeriments generals

1.- Convindria no deixar-se embolicar per un ambient neguitós de sortida de la ciutat, que fàcilment domina arreu, com si el que no pot sortir o no té un pla fantàstic és "diferent" als altres.

2.- Si és possible, durant aquest tres dies podries recuperar l'examen general, tal com el pots trobar explicat en el "*suport 28 de la Pregària virtual* ".

3.- Recorda al matí de fer un acte de fe i una acció de gràcies per la vida, i al vespre de dirigir-te al Senyor amb un comiat autèntic i teu.

Per estones de meditació

1.- Si poguessis fer una estona de pregària cada dia, a casa o a una església, aniria molt bé. No diguem si a més et fos possible participar de l'Eucaristia.

2.- Pots pregar amb els textos del dia, si els tens a mà.

3.- T'oferim una pauta de meditació, per si et pot ajudar.

Meditació.

Cerca un lloc tranquil. Mira de relaxar-te. Para atenció al ritme de la teva respiració. Intenta fer silenci. Saluda al Senyor, que és amb tu.

Jesús ha anat pujant cap a Jerusalem.

Des d'aquell dia que va preguntar als seus amics què deia la gent d'Ell, i que Pere li va respondre, sincerament, que era el Messies, Jesús ha anat pujant a Jerusalem, sabent que a la ciutat hauria de donar el testimoni definitiu de la seva vida.

Imagina't a Jesús de camí. No van ràpid. Han fet algunes aturades, com possiblement l'aturada a casa de Marta i Maria. Què et sembla que viu Jesús interiorment? Quins serien els seus sentiments? Quina és la seva relació amb el Pare?

Finalment va entrar amb un aparent èxit popular. Deixa fer. Es deixa estimar. Pensa en la gent. Sal prou bé com és el cor de les persones i la seva possibilitat de canvi. Tanmateix, els estima.

Fent camí amb Jesús, reflexiona sobre el teu camí. En quin moment estàs? Hi ha bones perspectives? El sents a prop, o més aviat distant? Prega pel teu futur, perquè estigui al teu costat, perquè el sàpigues descobrir en el dia a dia.

Hi ha molta gent que està pujant al seu Jerusalem. Saben el que els espera i no els resulta fàcil no agradable. Potser callen per no molestar a les persones que estimen. Pots pregar per a ells.

Finalment pots admirar la coherència de Jesús, la seva fidelitat al Pare i agrair-li el seu testimoni i la seva proximitat .

Segon Bloc (de Dijous Sant a Dissabte Sant a la nit)

Alguns suggeriments generals

1.- Mira si pots anar a participar de les celebracions litúrgiques pròpies d'aquests dies, ja sigui a totes, ja sigui només a algunes... Pensa, en primer lloc en la teva parròquia, o en alguna comunitat o església on saps que es preparen i viuen les celebracions intensament. Es tracte de participar, de viure, de comunicar-se... i no de complir o quedar bé.

2.- Són bons dies per escoltar bona música. Si et poses alguna de les *famoses passions*, mira de tenir la lletra a mà, de forma que puguis escoltar-la també entenent la Paraula, car les lletres en general són tretes dels textos bíblics.

3.- Si fa bo, et suggerim un passeig, personal o amb altres. Caminar ajuda a entendre, assossega l'esperit, provoca observació de la natura i en molts sentits simbolitza el pas de la vida.

4.- Dedica un temps a la lectura espiritual. Va bé treure la pols a alguns llibres que potser es moren de fàstic als prestatgesde les biblioteques. Una lectura lenta, reflexionada, en la qual de tant en tant t'atures pensant i et preguntes a tu mateix, la teva impressió, els sentiments que pot despertar.

Et recomanem alguns llibres:

- Nouwen, Henry *El retorn del fill pròdig* ed Claret

Llibre que ha ajudat a molta gent. El millor de l'autor. Testimoni valuós. Posats a crititca, un xic massa centrat en ell mateix.

- Gromolard, Andrè *La segunda conversión* ed Sal Terrae

Pot ajudar quan es va notant interiorment un anhel de conversió.

- Lebau, Paul *Etty Hilesum* ed Sal Terrae

Magnífic. Testimoni molt valuós per avui. Un procés sensacional sobre la descoberta de Déu. És un estudi molt ben fet i que pot ajudar molt.

- Pikaza, Xavier *El camino del Padre* ed Verbo Divino

Deu itineraris vers el coneixement de Déu. Molts bíblics i amb reflexions actuals. Suggerent. Hi ha també metodologia per a treballar. Tan lectura personal, com treball de grup.

- Anònim Relats sincers d'un pelegrí rus ed. Proa

Es tracta d'un veritable clàssic. Pot ajudar a molta gent. Un llibre necessari on es presenta el valor que té l'anomenada *oració de Jesús*.

Per a la pregària personal.

Jesús a Getsemaní.

Introducció

1.- Composició veient el lloc: Les Oliveres, nit de pasqua, sorolls de lluny..

2.- Petició: Compartir el dolor i la pregària de Jesús. Unió amb Ell.

3.- Recordar la situació: acabat el sopar, el camí fosc, la por en el cor, mentre la traïció s'està gestant. *Marc 14, 32-42.*

Jesús trist i necessitat

Un Jesús humà, sol, trist, abandonat, necessitat de companyia. Contemplar-lo a poc a poc. Què no faria per a Ell?.

"*Em moro de tristor, quedeu-vos aquí i vetlleu" (Marc 14,34)*

Preguntem-nos: Per què aquesta tristor?.

Sap el que l'espera, sap qui el traeix, se sent fracassat. Acompanyar Jesús en els que pateixen.

La pregària de Jesús (Marc 14, 35-36)

. Una pregària filial. Abba. De cor a cor.

. Una pregària confiada. Tot t'és possible. Faci's la teva voluntat.

. Una pregària llarga i dura. (veure Lluc 22, 44).

. Una pregària d'amor i de missió alliberadora. També hi soc, també vull ser-hi.

. Bon model per la pregària cristiana. Pregària en els límits. La total i absoluta donació a Déu.

. Una pregària amb resposta: no li treu la creu, l'enforteix de cara a la seva missió fins al final : Un Déu que pateix és un Déu que estima, és un Déu creïble. Déu Amor. La pregària transforma a Jesús, que afronta la realitat fins a les darreres conseqüències.

Els deixebles

. Certament amics. No entenen res. Quin Messies és aquest?

. Sense pregària augmenta la tristesa i la soledat.

. Jesús, Mestre, els recomana pregar.

. Resten acovardits. Les circumstàncies manaran

. Les nostres mediocritats en l'amor.

Lectures per aquests dies: *Isaias 42, 1-9. 49, 1-6. 50, 4-9. 52,13-53,12. Salm 3. Salm 23(22).*

Meditació contemplativa mirant un Sant Crist.

Tens davant una imatge de Crist, clavat a la creu. Potser entre les teves mans. La mires llargament. Després estàs una estona amb els ulls tancats i vas dient interiorment: "I tot això per nosaltres, i tot això per a mi. Jesús, t'estimo "

Deixat seduir per tant d'amor, i, si vols, pots anar seguint aquesta meditació:

Aquesta és una estona en que estàs vetllant un home assassinat, que era innocent, molt important per a tu, com un gran amic, més encara. Fa poc que és mort, asfixiat. No ha pogut fer l'esforç per poder agafar aire i respirar, estava desfet, portava massa hores de tortura física, psíquica i moral. No li quedaven ja forces

- **Contemplo els seus ulls.** Exteriorment semblen entelats com per una boira trencada. Ulls que ja no miren, ulls que no hi veuen. Durant molts anys amb ells havia contemplat tantes coses, tantes persones, tants paisatges. Havia après a mirar veient de menut la seva Mare. Ulls de comprensió, de comunicació, de complicitat. Tothom s'hi reflexava **millorat**. Ara, morts, acabats, sense llum, apagats. Aquí els tens, era una mirada de vida, de la Vida. **Podria jo en endavant mirar amb un ulls com van ser els de Jesús?.**

- **Contemplo les orelles.** Sensibles a tota mena de prec i de plor, obertes, tot hi arribava i es comunicava directament amb el cor. Ara desfetes, resten sordes. No sent res, ni la veu estimada de la Mare, dels amics, de tantes persones que li comunicaven llurs vides. No hi ha so, no hi ha música, ni vent, ni ocells. **Podria jo en endavant escoltar amb una oïda**

com va ser la de Jesús ?.

- **Contemplo la boca.** Havien sortit d'ella mots, noms de persones, discursos, pregàries, consells, silencis. Ara mig oberta, sagnant, seca, morta. Han tancat la boca al just, al tendre, a l'home bo, a Aquell que va passar la vida fent el bé. **Podria jo guardar en el meu cor les seves paraules, i intentar de parlar des d'elles, com a bon deixeble, fent-lo present en el meu ambient ?.**

- **Contemplo tot el seu cos.** Mans clavades, cosides a la fusta, mans que van beneir, curar i acariciar. Peus també cosits amb claus, desfets, peus que van caminar totes les rutes del seu poble, incansables cercant l'ovella perduda. Cos triturat pels assots, cor obert per una llança, un cos humà, bell, i ara esmicolat i ferit per tot arreu, insensible i mort. **Podria jo, mentre visqui, ser una mica com el cos de Crist, per els altres ?.**

Silenci. Acaben els mots. Aquest és el teu Déu. Aviat la Vida vencerà sobre la mort, l'Amor sobre l'odi. Serà una cosa inaudita. Mentre tant, silenci, que tot calli, tu també... i adora.

Tercer Bloc (De Diumenge de Pasqua pel matí a dilluns al vespre)

Alguns suggeriments generals

1.- Aquesta és la festa central de la nostra fe. La resurrecció de Jesús trenca tots els esquemes i ens situa en el marc d'una esperança definitiva que ens porta a una nova vida.

2.- Si pots participar de la Vetlla Pasqual és la millor manera de celebrar-ho. Renova en ella el compromís del teu baptisme, la teva adhesió afectiva i efectiva a Jesús i el propòsit de renovar a fons la teva fe i la teva vida.

3.- Si no pots participar de la Vetlla, sí que pots renovar el teu baptisme, la teva fe i el teu seguiment de Jesús, de forma privada, a casa, al camp o en un hostal... Tots els llocs poden oferir un espai personal en el que t'uneixis a la comunitat de l'església universal que avui canta amb joia: al·leluia, el Crist que va ressuscitar i és entre nosaltres.

4.- Aquests dies de Pasqua pots tenir moltes oportunitats per desenvolupar en el teu cor i en les teves relacions l'alegria, la pau, l'esperança i el goig de viure. Mira de tenir-ne cura i de gaudir de la joia que Déu ha dut a la humanitat. És des del goig que seguirem lluitant per un món diferent i nou.

Carta de Pasqua del Casal Loiola de Barcelona

Vàrem ser molts els que participàrem el dimecres de cendra, 25 de Febrer, de la celebració de començament d'aquest itinerari espiritual i de solidaritat que culminarà amb les festes de la resurrecció de Jesús, ja ben entrat el mes d'Abril. Tots hi érem ben representats, joves, universitaris, comunitats ... En el nostre cor hi havia un profund desig de què aquest temps fos de debò una oportunitat de canvi, una nova conversió, un apropament a Jesucrist i una renovació dels nostres compromisos socials, en atenció especial als que pateixen o són víctimes de la marginació, la violència i de tantes injustícies.

Iniciat el procés de renovació, el primer que vàrem constatar és que la majoria de nosaltres vivim de forma accelerada, anem a "tope". Els dies van passant a tota marxa i, quasi sense adonar-nos, ens podem trobar al final del camí quaresmal sense haver dut a terme els propòsits de la nostra bona voluntat.

Aquesta és, doncs, la primera proposta de reflexió: la velocitat del nostre ritme de vida. Ens podem plantejar si ens manca la pau i la serenitat interiors, per tal d'anar vivim de debò les hores, els dies, la família, el treball o l'estudi i la vida ciutadana..

Hi ha gent que es mou molt i a més, troba temps per a pregar, per estar una estona amb els amics o la parella, per fer voluntariat i per anar seguint el corrent dels esdeveniments, a cops ben tràgics, de la nostra societat. És admirable. Quin és el seu secret? Què ens ajuda interiorment a conduir la vida amb direcció personal, i què és el que ens fa sentir com arrossegats des de fora de nosaltres mateixos? Portem el control de la nostra vida, o ens el porten des de fora? Com augmentar els marges de la nostra iniciativa? Estem sempre fent o ens fan fer? Com esdevenir més lliures enmig de tantes necessitats o aparents servituds?.

Una de les característiques més importants de la personalitat de Jesús va ser la seva llibertat interior. Les seves opcions responsables van passar per a moltes proves, i fins dificultats dures, com la d'aquella nit d'oració a l'hort de les oliveres. Però, fins i tot, en els moments en què va perdre la llibertat de moviments, quan va ser detingut, torturat i assassinat, sempre va mantenir la llibertat per callar, per respondre amb veritat i per oferir-se al Pare. La llibertat interior és la font de la llibertat externa.

Preguntem-nos si actuem en llibertat enmig de la nostra societat, quan el fet de ser cristià no està precisament de moda, i hi ha gent que ens considera com una relíquia superada. Com reaccionem? Mantenim el goig de viure, la joia del cor, la responsabilitat humil i serena i les opcions per la justícia, quan els vents no ens són favorables?

Aquestes qüestions ens porten a la conveniència de comunicar-nos entre nosaltres. Ja som molts, gràcies a Déu, i cada dia augmenta el lligam entre tots, si bé podem anar molt més lluny en la mútua simpatia i col·laboració. Tenim tots molt clar que no es tracta de fer unes comunitats tancades, per trobar-nos bé al seu recer. Quan creuem les portes de les comunitats, i el soroll del carrer ens recorda el ritme trepidant de la nostra ciutat, ens cal interpretar-lo com una campana d'un immens monestir secular que ens invita a pregar i a treballar. Oració i treball, a casa, a la feina , a la universitat, a les hores d'esbarjo, esport i de

cinema, oració en el metro, al cotxe durant les llargues estones de cua, en els moments d'ascensor, treball professional, d'estudi, organització i voluntariat. Som testimonis del Senyor en el bell mig de la vida urbana, com uns més, cridats per la Veu que ens diu: les relacions i estructures han d'anar canviant per tal de què tots tinguin un espai de llibertat, de vida digna, d'amor i de descans.

Per acabar aquest escrit voldríem recordar aquell tret fonamental de la nostra espiritualitat: som cridats i vocacionats a trobar Déu en totes les coses. És aquesta una actitud pasqual, que neix de la renovació de vida que ens aporta el Crist glorificat. Ell és el do de Déu per nosaltres, un do que pertany a tot el món, i som nosaltres, des de la nostra vocació, que no sols volem esdevenir testimonis d'aquesta nova llum, sinó que en els projectes apostòlics personals i comunitaris, seguint l'esperit de les CVX, volem fer possible una nova societat.

Ell és arreu. Cal cercar la seva presència, mostrar-la a la nostra vida, celebrar-la, i ens cal transformar, en el possible, la realitat. I mes en uns moments de molta crispació i violència, de mentides i falses democràcies, embolcallades en mots de solemnitat, mentre no son capaces de respondre als drets humans i socials més elementals.

L'11 de Març quedarà a la nostra memòria i en el nostre cor com un senyal de fins a on pot arribar la violència, i fins a on l'amor i la solidaritat. Ha estat terrible. I també, vist amb els ulls universals, un fet malauradament quotidià a tantes parts del nostre món. Només l'amor pot curar tantes ferides. Aquest Amor que se'ns va mostrar en Jesús, en la seva mort i en la seva nova vida.

Que aquesta Pasqua sigui, doncs, un pas endavant de les comunitats guiades per Aquell que ha vingut a renovar-ho tot des del més profund dels cors humans. Un pas, potser modest, i sempre humil, alegre i solidari, que ens mostri el goig de viure de debò.

Equip de consiliaris del Casal Loiola.